

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20-25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2015-2130-0039
Številka: 00726-14/2015/11
Datum: 17. 6. 2015

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	18-06-2015
Šifra:	310-03 15-10 1
Povezava:	
EPA:	598-VII EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Vlada Republike Slovenije je na 42. redni seji dne 17. 6. 2015 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Aleš Cantarutti, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor Direktorata za notranji trg, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Mateja Kralj, podsekretarka, Sektor za varstvo potrošnikov in konkurence, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

**PRVA OBRAVNAVA
EVA 2015-2130-0039**

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREPREČEVANJU
OMEJEVANJA KONKURENCE**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (v nadaljnjem besedilu: ZPOmK-1) je bil sprejet v Državnem zboru Republike Slovenije 1. aprila 2008, objavljen pa v Uradnem listu RS št. 36 11. aprila 2008. ZPOmK-1 je bil večkrat spremenjen in dopolnjen, nazadnje z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1E), objavljenim v Uradnem listu RS, št. 33 9. maja 2014.

ZPOmK-1 je osrednji predpis o omejevanju konkurence na trgu v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS) in določa neposredno izvajanje ustavne določbe o prepovedi omejevanja konkurence. Tretji odstavek 74. člena Ustave RS namreč prepoveduje dejanja nelojalne konkurence in dejanja, ki v nasprotju z zakonom omejujejo konkurenco. ZPOmK-1 ureja podjetniško in tudi oblastno omejevanje konkurence, hkrati pa opredeljuje ukrepe za preprečitev omejevalnih ravnanj (tj. omejevalnih sporazumov in zlorab prevladujočega položaja) in koncentracij, ki bistveno omejujejo učinkovito konkurenco na ozemlju RS.

Pri nelojalni konkurenci in pri ravnanjih, ki jih ureja ZPOmK-1, gre za ravnanja podjetij, ki vplivajo na delovanje trga in konkurenco. Nelojalna konkurenca je ravnanje podjetja, ki nedvomno vpliva na svobodno in učinkovito konkurenco. Cilj vsakega podjetja je prodaja blaga oziroma storitev drugim pravnim ali fizičnim osebam (kupcem). Z dejanji nelojalne konkurence pa se na nepošten način vpliva na odločitve kupcev, katere izdelke ali storitve bodo kupili, ter na tak način izkrivljajo in omejujejo pošteno konkurenco med podjetji. Poleg tega pa lahko podjetje z dejanji nelojalne konkurence prisili drugo podjetje, da na določenem trgu ne ponuja več svojih izdelkov ali storitev. Torej se s takim ravnanjem vpliva na delovanje konkurence na trgu, na podjetniško svobodo ter na učinkovito konkurenco, zato je smiselno, da se določbe nelojalne konkurence vključijo v ZPOmK-1.

Nelojalna konkurenca je zdaj urejena v Zakonu o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A; v nadaljnjem besedilu: ZVK), ki je bil sprejet leta 1993. Z Zakonom o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11 in 38/14; v nadaljnjem besedilu: ZVPot) in ZPOmK-1 je bila večina določb ZVK razveljavljena. V ZVK je ostala le ureditev nelojalne konkurence ter dampinškega in subvencioniranega uvoza v 15. in 16. členu. Za nadzor nad dejanji nelojalne konkurence je pristojen Tržni inšpektorat RS (v nadaljnjem besedilu: TIRS). Poleg tega mora TIRS v skladu z 28. členom ZVK na lastno pobudo ali na predlog tožeče stranke začasno prepovedati dejanja, za

katera je vložena tožba zaradi nelojalne konkurence ali ovadba zaradi tega dejanja.

Taka ureditev je postala neustrezna zaradi sprememb v pristojnosti nadzornih organov in sodišč. V letu 1993, ko je začel veljati ZVK, je bilo dejanje nelojalne konkurence opredeljeno kot gospodarski prestopok in na tej podlagi je tržni inšpektor vložil pri sodišču ovadbo za gospodarski prestopok, hkrati pa je začasno, do odločitve sodišča, prepovedal dejanje nelojalne konkurence. V letu 2000 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 31/2000), ki je razveljavil do tedaj veljavni Zakon o gospodarskih prestopkih (Uradni list SFRJ, št. 10/86 – uradno prečiščeno besedilo, 74/87, 57/89, 83/89 in 3/90, Uradni list RS, št. 55/92 – ZVDK, 66/93 – ZVDK-A, 13/95 in (31/00) – ZP-L), tako da se dejanje nelojalne konkurence od tedaj obravnava kot prekršek. S smiselno uporabo določil Zakona o prekrških se je praksa tržnih inšpektorjev spremenila. Tržni inšpektorji so namesto ovadb za gospodarske prestopke vlagali predloge za uvedbo postopka o prekršku pri sodniku za prekrške, upravno ukrepanje (izdaja začasne prepovedi) pa se ni spremenilo. V letu 2005 je pristojnost odločanja o prekrških na prvi stopnji prešla na prekrškovne organe in eden izmed njih je tudi TIRS. Ker sta se združili obe funkciji odločanja v enem organu, je začasna prepoved dejanj nelojalne konkurence (do odločitve pristojnega organa) postala nesmiselna.

V zadnjem času je TIRS prejel več prijav oziroma predlogov tožnikov za izdajo odločbe o začasni prepovedi dejanj nelojalne konkurence, v kateri se prijavitelji sklicujejo na novejšo sodno prakso, ki zagovarja stališče, da zakonskega besedila v določbi druge alineje drugega odstavka 28. člena ZVK ni mogoče razlagati drugače, kot da mora organ tržne inšpekcije izdati ukrep začasne prepovedi dejanja, če je za to dejanje vložena tožba zaradi nelojalne konkurence ali ovadba zaradi tega dejanja. Kar pomeni, da TIRS pri začasni prepovedi ni pristojen ugotavljati zakonskih znakov nelojalne konkurence, temveč je vložena tožba zadostna podlaga za izrek začasne prepovedi. V praksi torej TIRS kot prekrškovni organ lahko ugotovi, da niso izpolnjeni zakonski elementi nelojalne konkurence, vendar mora kljub temu začasno prepovedati ravnanje podjetja do dokončanja civilnega sodnega postopka, kar lahko traja več let. Na podlagi začasne prepovedi, ki jo izda TIRS, se podjetju onemogoči poslovanje na trgu, brez presoje, ali so izpolnjeni zakonski elementi nelojalne konkurence. Prepoved dejanj nelojalne konkurence za podjetje pa v veliko primerih pomeni prenehanje opravljanja dejavnosti, dokler ni odločeno o tožbi v pravnem postopku. Če se v njem dokaže, da ni šlo za dejanje nelojalne konkurence, je podjetju s prepovedjo, ki jo je (nekritično, brez presoje zakonskih elementov nelojalne konkurence) izdal TIRS, nastala velika gospodarska škoda. Ker so sodni postopki dolgotrajni, lahko nekritično izdana začasna prepoved povzroči celo likvidacijo ali stečaj podjetja, ki se mu očita dejanje nelojalne konkurence.

Izdana začasna prepoved ostane veljavna tudi, če bi podjetje po njeni izdaji spremenilo svoje nastopanje na trgu, tako da ne bi več povzročalo nelojalne konkurence, saj tržni inšpektor ne more »odpraviti« začasne prepovedi (ki učinkuje do pravnomočne sodne odločbe), če predlagatelj začasne prepovedi ne bi umaknil tudi tožbe.

Poleg tega je izdajanje upravnih odločb brez presoje konkretnega dejanskega stanja in brez ugotavljanja zakonskih elementov nelojalne konkurence v nasprotju z načeli upravnega postopka. V skladu s temeljnimi načeli Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13) in Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14) mora tržni inšpektor v vseh postopkih upoštevati načelo materialne resnice, načelo zaslišanja stranke, načelo proste presoje dokazov in tudi načelo samostojnosti pri odločanju, kar pomeni, da mora zbrati vsa dejstva in dokazila o dejanskem stanju ter na tej podlagi tako ugotovljenega dejanskega stanja sprejeti odločitev, kot je določena z zakonom.

Izdaja začasne prepovedi brez presojanja elementov nelojalne konkurence je tudi v nasprotju s

Smernicami OECD. Te določajo, da bi morali izvajanje zakonodaje in inšpekcijski pregledi temeljiti na dokazih in meritvah: odločanje o tem, kaj naj se pregleduje in kako, bi moralo temeljiti na podatkih in dokazilih. Poleg tega te smernice predlagajo, da se spodbujanje skladnosti in izpolnjevanje pravil, če je to le mogoče, prepusti tržnim silam, zasebnemu sektorju in delovanju civilne družbe: inšpekcijski pregledi in preverjanje skladnosti ne morejo vsepovsod zajemati vseh zadev. To velja zlasti, ko predpisi urejajo tržne odnose in storitve, utemeljeno pa je tudi z nižjimi stroški in manjšimi obremenitvami za državo.

Začasna prepoved, kot je zdaj urejena v ZVK, ima naravo začasne odredbe, ki jo tožnik lahko doseže tudi na sodišču, pri katerem je vložena tožba zaradi dejanj nelojalne konkurence. V skladu z Zakonom o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZARbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14 in 58/14 – odl. US) izda sodišče začasno odredbo, če so izpolnjeni zakonsko določeni pogoji (izkazana verjetnost obstoja dejanja, nastanek težko popravljive škode ipd.).

Potrošnike pred dejanji, ki so kot nelojalna konkurenca opredeljena v ZVK, varuje Zakon o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (Uradni list RS, št. 53/07; v nadaljnjem besedilu: ZVPNPP), deloma pa tudi ZVPot, zato se 13. člen ZVK v praksi večinoma uporablja le za razmerja med podjetji. S tem predlogom zakona se torej ukinjata upravno in prekrškovno varstvo za dejanja nelojalne konkurence podjetja do podjetij, potrošniki pa ostajajo varovani z ZVPNPP in ZVPot. Tako je vsaj 5 od 13 dejanj nelojalne konkurence, ki jih določa 13. člen ZVK, že prenesenih v ZVPNPP, in sicer:

- reklamiranje, oglašanje ali ponujanje blaga ali storitev z navajanjem neresničnih podatkov ali podatkov in izrazov, ki ustvarjajo ali utegnejo ustvariti zmedo na trgu, ali z zlorabo nepoučenosti ali lahkovernosti potrošnikov;
- reklamiranje, oglašanje ali ponujanje blaga ali storitev ali omalovaževanje drugega podjetja s sklicevanjem na narodnostno, rasno, politično ali versko pripadnost;
- prikrievanje napak blaga ali storitev ali kakšno drugačno zavajanje potrošnikov;
- oglaševanje navidezne razprodaje ali navideznega znižanja cen in podobna dejanja, ki zavajajo potrošnike glede cen;
- pridobivanje kupcev blaga ali uporaba storitev z dajanjem ali obljubljanjem nagrad ali kakšne druge premoženjske koristi ali ugodnosti, ki po vrednosti občutneje presega vrednost blaga ali storitve, s katero naj kupec pridobi možnost nagrade (premijski posli) – deloma je to vprašanje urejeno v ZVPNPP, pri čemer je treba poudariti, da po evropski sodni praksi domača ureditev, ki določa načelno prepoved poslovnih praks, pri katerih je sodelovanje potrošnikov v nagradnem razpisu ali nagradni igri odvisno od nakupa blaga ali uporabe storitve, ne da bi se upoštevale okoliščine posameznega primera, nasprotuje Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (Uradni list L 149, 11. 6. 2005, str. 22–39; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/29/ES).

Nekatera dejanja nelojalne konkurence so opredeljena tudi kot kaznivo dejanje, in sicer Kazenski zakonik (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: KZ-1) določa, da so kaznivi preslepitev kupcev (232. člen KZ-1), neupravičena uporaba tuje oznake ali modela (233. člen KZ-1), neupravičena uporaba tujega izuma ali topografije (234. člen KZ-1), izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti (236. člen KZ-1), nedovoljeno sprejemanje daril (241. člen KZ-1) in nedovoljeno dajanje daril (242. člen KZ-1).

Poleg tega ZVK še vedno ureja dampinški in subvencionirani uvoz. Na podlagi prvega odstavka 16. člena ZVK je lahko Vlada RS, če se je po predpisanem postopku ugotovilo, da gre za dampinški ali subvencionirani uvoz in da je tak uvoz povzročal občutno škodo domači proizvodnji istovrstnega blaga ali je taka škoda grozila ali da je tak uvoz dokaj zaviral razvoj domače proizvodnje istovrstnega blaga, uvedla protidampinške dajatve ali kompenzacijske carine.

Pristojnost RS glede trgovinske politike se je z vstopom v Evropsko unijo prenesla na raven Evropske unije. Pravno podlago daje 207. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej 133. člen PES), ki določa, da skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, ki se nanašajo na trgovino z blagom in storitvami, trgovinske vidike pravic intelektualne lastnine, tuje neposredne naložbe, doseganje enotnosti pri ukrepih liberalizacije, izvozno politiko in ukrepe trgovinske zaščite, na primer pri dampingu in subvencijah. Skupna trgovinska politika se izvaja po načelih in ciljnih zunanjega delovanja Unije.

Za zaščito pred dampinškim uvozom je bila sprejeta Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice (v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009). V skladu z njo je Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) pristojna, da izvede preiskavo o domnevnem dampingu, ki naj bi ga izvajali proizvajalci izvozniki iz držav nečlanic EU. Komisija običajno začne preiskavo po prejemu ustrezne pritožbe proizvajalcev zadevnega proizvoda v Skupnosti; lahko pa jo začne tudi na lastno pobudo. Začasna ali dokončna protidampinška dajatev se uvede z uredbo, pobirajo pa jo države članice v obliki, po določeni stopnji in v skladu z drugimi merili iz uredbe, ki uvaja take dajatve.

Ker se je z vstopom RS v Evropsko unijo pristojnost glede dampinškega in subvencioniranega uvoza prenesla na raven EU, določbe dampinškega in subvencioniranega uvoza na nacionalni ravni niso več potrebne in jih je potrebno razveljaviti.

Praksa, ki je pokazala na nekatere pomanjkljivosti upravnega in prekrškovnega varstva glede nelojalne konkurence ter dejstvo, da zaradi prenosa pristojnosti na raven EU določbe o dampinškem in subvencioniranem uvozu niso več potrebne, zahtevata spremembo sedanje ureditve. Zaradi ureditve področja nelojalne konkurence v ZPOmK-1 ter nepotrebnosti določb o dampinškem in subvencioniranem uvozu, se predlaga razveljavitev ZVK.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Pri pripravi predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence se je sledilo predvsem naslednjim ciljem:

- ravnanja med podjetji, ki se nanašajo na delovanje trga in konkurenco, se uredijo v ZPOmK-1;
- v ZPOmK-1 se prenesejo le tiste materialne določbe nelojalne konkurence, ki se nanašajo na razmerja med podjetji;
- ukineta se upravno in prekrškovno varstvo glede dejanj nelojalne konkurence med podjetji;
- podjetja spore zaradi dejanj nelojalne konkurence rešujejo izključno v sodnih postopkih;
- razveljavitev določb o dampinškem in subvencioniranem uvozu in ZVK; in
- ne nazadnje poenostavitev zakonodaje z odpravo zastarelih določb ZVK.

2.2 Načela

Predlog zakona sledi načelom, ki so jih uveljavili osnovni zakon in njegove dosedanje spremembe.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

S tem predlogom zakona se v ZPOmK-1 vnesejo materialne določbe nelojalne konkurence, ki se nanašajo na razmerja med podjetji. Nelojalna konkurenca ostane še vedno opredeljena s splošno klavzulo, in sicer kot dejanje podjetja pri nastopanju na trgu, ki je v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji in s katerimi se povzroči ali utegne povzročiti škoda drugim udeležencem na trgu. Zaradi jasnosti se ohranijo tudi navedeni primeri nelojalne konkurence podjetja do drugih podjetij.

Ukineta se upravno in prekrškovno varstvo, ki ju na podlagi dosedanjih določb ZVK izvaja TIRS. S črtanjem pristojnosti TIRS za izdajo začasne prepovedi se prepreči nastanek škode, ki bi podjetju nastala, če bi moral TIRS izdati začasno prepoved, sodišče pa bi v sodnem postopku ugotovilo, da očitano dejanje ni dejanje nelojalne konkurence.

Z ukinitvijo pristojnosti, ki jih ima TIRS za nadzor nad določbami ZVK, se zagotovi tudi večja pravna varnost, saj se prepreči obstoj dveh pravnomočnih aktov, ki bi si bila po vsebini nasprotujoča. S tem tudi ni možnosti, da TIRS v prekrškovnem postopku odloči drugače kakor sodišče v sodnem postopku. Z namenom, da bodo podjetja reševala spore po sodni poti, se ne določi organa, ki bi izvajal nadzor nad določbami nelojalne konkurence.

Ker se je pristojnost glede dampinškega in subvencioniranega uvoza z vstopom RS v EU prenesla na raven EU, so določbe dampinškega in subvencioniranega uvoza na nacionalni ravni nepotrebne in jih je potrebno razveljaviti.

b) Način reševanja:

S tem predlogom zakona se področje nelojalne konkurence vključi v ZPOmK-1, saj gre pri nelojalni konkurenci in ravnanjih, ki jih že ureja ZPOmK-1, za ravnanja podjetij, ki vplivajo na delovanje trga in konkurenco.

Z ukinitvijo upravnega in prekrškovnega varstva se bodo vsi spori med podjetji, ki izvirajo iz dejanj nelojalne konkurence, reševali v pravnem postopku na sodišču. Kljub črtanju začasne prepovedi ima podjetje še vedno pravico, da zahteva izdajo začasne odredbe pri pristojnem sodišču, s čimer mu je zagotovljeno, da lahko doseže začasno prepoved dejanj nelojalne konkurence.

Ker bodo podjetja reševala spore, ki izvirajo iz dejanj nelojalne konkurence, v sodnem postopku, se ne predlaga organa, ki bi bil pristojen za izvajanje nadzora nad določbami nelojalne konkurence.

Zaradi prenosa določb nelojalne konkurence v ZPOmK-1 in nepotrebnosti določb o dampinškem in subvencioniranem uvozu, se predlaga razveljavitev ZVK.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavno zakonodajo.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlagatelj pri pripravi zakona ni neposredno sodeloval z znanstvenimi in strokovnimi institucijami.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagana dopolnitev in sprememba Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence ne bo imela finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Na ravni Evropske unije ni enotnih pravil o preprečevanju nelojalne konkurence. Z Direktivo 2005/29/ES se je uredila le nelojalna konkurenca podjetij do potrošnikov. Navedena direktiva je bila v naš pravni red prenesena z ZVPNPP.

Določbe, ki prepovedujejo nelojalno konkurenco, vsebuje tudi Pariška konvencija za varstvo industrijske lastnine (Uradni list SFRJ – MP, št. 5/1974, št. 7/1986, Uradni list RS, št. 24/1992, Uradni list RS – MP, št. 9/1992 in 3/2007; v nadaljnjem besedilu: Pariška konvencija), podpisnice katere so tudi članice Evropske unije. 10. bis člen Pariške konvencije je zavezal države Unije, da bodo zagotovile pripadnikom Unije učinkovito varstvo pred nelojalno konkurenco. Dejanje nelojalne konkurence je opredeljeno kot sleherno dejanje, ki nasprotuje poštenim običajem v industriji ali trgovini. Poleg tega določa, da je treba zlasti prepovedati: sleherno dejanje, ki utegne s svojo naravo ustvariti zmedo s katerim koli sredstvom, podjetjem, proizvodi ali industrijsko oziroma trgovsko dejavnostjo konkurenta; krive pripombe v trgovskem poslovanju, ki so take, da diskreditirajo podjetje, proizvode ali industrijsko oziroma trgovsko dejavnost konkurenta; označbe ali navedbe, katerih uporaba v trgovini utegne spraviti javnost v zmotno glede izvora, načina proizvodnje, lastnosti, primernosti za uporabo ali količine blaga. 10. ter člen Pariške konvencije pa nalaga državam Unije, da zagotovijo pripadnikom drugih držav Unije ustrezna zakonska sredstva za zatiranje nelojalne konkurence. Čeprav ta konvencija nalaga državam članicam, da zatirajo nelojalno konkurenco le pri čezmejnih razmerjih, je večina držav prepovedala dejanje nelojalne konkurence tudi na svojem notranjem trgu.

Pred nelojalno konkurenco se lahko varuje s civilnopravnimi, kazenskopravnimi in upravnimi sankcijami. Najpogostejše so prve, in sicer zahtevek za prenehanje nadaljnjih dejanj nelojalne konkurence in odškodninski zahtevek.

V nadaljevanju je prikazan pregled ureditve nelojalne konkurence v treh državah članicah Evropske unije.

Madžarska

Madžarska je varstvo konkurence enotno uredila v Zakonu o prepovedi nepoštenih in omejevalnih tržnih ravnanj (*A tisztességtelen piaci magatartás és a versenyskorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. Törvény*; v nadaljnjem besedilu: madžarski zakon), ki je bil do zdaj večkrat spremenjen. Madžarski zakon tako vsebuje določbe o prepovedi monopola in nelojalne konkurence ter o varstvu potrošnikov pred nepošteno konkurenco. Nelojalna konkurenca je urejena v II. poglavju navedenega zakona. 2. člen prepoveduje sodelovanje v nelojalnih gospodarskih dejavnostih, zlasti če se kršijo ali ogrožajo legitimni interesi konkurentov, poslovnih partnerjev ali potrošnikov ali so ta dejanja v nasprotju z interesi poslovne poštenosti. Poleg splošne klavzule nelojalne konkurence madžarski zakon vsebuje nekatere primere (npr. diskvalifikacijo konkurentov, nepošteno pridobitev ali izkoriščanje poslovne skrivnosti, blokiranje pritožb), ki so običajno predmet spora med podjetji. Spori zaradi dejanj nelojalne konkurence se rešujejo izključno na sodišču.

Nemčija

Nemčija ima področje nelojalne konkurence urejeno v *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (v

nadaljnem besedilu: UWG), katerega namen je ščititi konkurenco, potrošnike in druge udeležence na trgu pred dejanji nelojalne konkurence oziroma nepošteno poslovno prakso. UWG ima oblikovano splošno klavzulo in primeroma navaja temeljne oblike nelojalne konkurence. Prepoveduje vsa dejanja nelojalne poslovne prakse, ki lahko bistveno oslabijo (poslabšajo) interese konkurentov, potrošnikov in drugih udeležencev na trgu. Zaradi dejanj nelojalne konkurence UWG predvideva civilne in kazenske sankcije. Civilnopravne sankcije se uveljavljajo s tožbo v pravnem postopku, in sicer lahko oškodovano podjetje vloži zahtevek za prenehanje dejanj nelojalne konkurence, povračilo škode, zaseg dobička in vračilo neupravičene obogatitve.

V nemškem pravu so za nekatera dejanja nelojalne konkurence določene upravne (plačilo globe) ali kazenske (zapor) sankcije.

Italija

Področje nelojalne konkurence je urejeno v *Codice civile* (v nadaljnjem besedilu: Civilni zakonik), ki prepoveduje nelojalno konkurenco in opredeljuje sodno varstvo. Civilni zakonik v 2598. členu najprej opredeljuje dva obsežna primera, in sicer dejanja, ki povzročajo zmedo, in dejanja, ki povzročajo očrnitev in prilaščanje ugleda drugih. Nato pa določa splošno klavzulo, po kateri je dejanje nelojalne konkurence tudi kakršen koli drug način, ki je v nasprotju z načeli poklicne poštenosti in lahko škodi drugemu podjetju. Civilni zakonik določa, da lahko oškodovanec zahteva povračilo škode, prepoved nadaljnjih dejanj nelojalne konkurence in objavo sodbe.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo bistveno vplival na delovanje javne uprave in pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za stranke.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlagana sprememba ZPOmK-1 ne bo imela bistvenega vpliva na gospodarstvo. Podjetja bodo spore še naprej reševala po sodni poti. Tista, ki bodo želela doseči začasno prepoved opravljanja nekaterih dejanj, tega ne bodo več mogla doseči z začasno prepovedjo, ki jo je do zdaj izdajal TIRS, ampak z izdajo začasne odredbe, ki jo bo izdalo pristojno sodišče na podlagi Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14 in 58/14 – odl. US). Predlagana sprememba bo imela ugoden vpliv, saj se bo z ukinitvijo upravnega varstva preprečila škoda, ki bi podjetju nastala, če bi TIRS z začasno prepovedjo prepovedal opravljati neko dejavnost, sodišče pa bi v pravnem postopku ugotovilo, da dejanje ni nelojalna konkurenca.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti predpis bo objavljen v Uradnem listu RS in na spletnih straneh Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani www.mgrt.gov.si in <http://e-uprava.gov.si/e-uprava/edemokracija.euprava>. Zainteresirana javnost je stališča, mnenja, predloge in pripombe lahko poslala od 9. aprila 2015 do 24. aprila 2015 na elektronski naslov gp.mgrt@gov.si.

Pripombe in predloge na predlog tega zakona sta poslala Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: AVK) in Gospodarska zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: GZS).

AVK meni, da je potrebno z vidika jasnosti, preglednosti in urejenosti področje nelojalne konkurence uvrstiti v drug zakon oziroma določbe trenutno veljavnega ZVK ustrezno prilagoditi predlagani rešitvi. Nadalje navaja, da se v ZPOmK-1 urejajo le vprašanja, ki sodijo v pristojnost AVK, medtem ko se s tem predlogom zakona vnašajo tudi določbe, ki ne sodijo v pristojnost AVK. AVK predlaga, da se gradivo oziroma predlog zakona dopolni oziroma spremeni tako, da se navede ustrezne razloge oziroma vsebinske utemeljitve, zakaj je treba te določbe uvrstiti ravno v ZPOmK-1, ne pa morebiti v kak drug zakon z delovnega področja organa, ki bo dejansko pristojen za nadzor nad izvajanjem teh določb. Predlog AVK je bil upoštevan tako, da se je v gradivo predloga zakona navedlo razlog, zakaj predlagatelj meni, da področje nelojalne konkurence spada v ZPOmK-1.

GZS predlaga, da se ohrani inšpekcijski nadzor ter globe za kršitelje, ker menijo, da bi bila v marsikaterem primeru uveljavljanje nelojalne konkurence po sodni poti nemogoče, zaradi znatne tržne moči kršiteljev. Poleg tega navajajo, da bo ukinitve inšpekcijskega nadzora bistveno olajšala delo podjetjem, ki poskušajo prikriti dejanja oz. dokaze o obstoju nelojalne konkurence. Predlagajo tudi, da bi lahko pristojni organ odredil prepoved nadaljnjih dejanj nelojalne konkurence, uničenje predmetov, s katerimi je bilo storjeno dejanje nelojalne konkurence in vzpostavitev prejšnjega stanja, če je to mogoče ter dopolnitev ponazoritveno navedenih primerov nelojalne konkurence. Predlagatelj ni upošteval predlogov GZS, ker meni da ne sledijo cilju, da se vsi spori, ki nastanejo zaradi dejanj nelojalne konkurence, rešujejo po sodni poti. Predlagatelj tudi ni upošteval predloga za dopolnitev ponazoritveno navedenih primerov nelojalne konkurence, ker meni, da bi z upoštevanjem predlogov GZS le-te ožili. Poleg tega je treba upoštevati, da se pri vseh ponazoritveno navedenih primerih nelojalne konkurence presoja ali očitano dejanje izpolnjuje elemente splošne klavzule. Torej ali to dejanje stori podjetje pri nastopanju na trgu v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji in s katerim se povzroči ali utegne povzročiti škoda drugim udeležencem na trgu.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Aleš Cantarutti, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologije
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor Direktorata za notranji trg
- Darja Tomše, sekretarka, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence

- Mateja Kralj, podsekretarka, Sektor za varstvo potrošnikov in konkurence

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K in 33/14) se v prvem odstavku 1. člena za besedama »koncentracije podjetij« dodajo vejica in besedi »nelojalno konkurenco«.

2. člen

Za drugim odstavkom 12. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi in prejšnji odstavek tega člena agencija ni pristojna za nadzor nad izvajanjem 63.a in 63.b člena tega zakona.«

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

3. člen

Za 63. členom se dodajo nov del »VI.a DEL NELOJALNA KONKURENCA« ter nova 63.a in 63.b člen, ki se glasita:

»63.a člen
(pojem nelojalne konkurence)

(1) Prepovedana so dejanja nelojalne konkurence.

(2) Nelojalna konkurenca je dejanje podjetja pri nastopanju na trgu, ki je v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji in s katerim se povzroči ali utegne povzročiti škoda drugim podjetjem.

(3) Kot dejanje nelojalne konkurence po prejšnjem odstavku se štejejo zlasti:

- dajanje podatkov o drugem podjetju, če ti škodijo ali utegnejo škoditi ugledu in poslovanju drugega podjetja;
- prodaja blaga z označbami ali podatki, ki ustvarjajo ali utegnejo ustvariti zmedo glede izvora, načina proizvodnje, količine, kakovosti ali drugih lastnosti blaga;
- dejanja, usmerjena v prekinitev poslovnega razmerja med drugimi podjetji ali k preprečevanju ali oteževanju takih razmerij;
- neupravičeno neizpolnjevanje ali razdiranje pogodb s kakšnim podjetjem, da bi se sklenila enaka ali podobna pogodba z drugim podjetjem;
- neupravičena uporaba imena, firme, znamke ali kakšne druge oznake drugega podjetja, ne glede na to ali je slednje dalo soglasje, če se s tem ustvari ali utegne ustvariti zmeda na trgu;
- dajanje ali obljubljanje daril, premoženjske ali drugačne koristi drugemu podjetju, njegovemu delavcu ali osebi, ki dela za drugo podjetje, da bi se darovalcu omogočila ugodnost v škodo kakšnega podjetja;
- nepooblaščen uporaba storitev trgovskega potnika, trgovskega predstavnika ali zastopnika drugega podjetja;
- protipravno pridobivanje poslovne tajnosti drugega podjetja ali neupravičeno

izkoriščanje zaupne poslovne tajnosti drugega podjetja.

63.b člen
(pravice prizadetega udeleženca)

- (1) Če je z dejanji, ki so po prejšnjem členu tega zakona nedopustna, komu storjena škoda, sme ta zahtevati odškodnino po pravilih obligacijskega prava.
- (2) Prizadeti udeleženec v prometu blaga ali storitev na trgu lahko s tožbo v pravdnem postopku zahteva prepoved nadaljnjih dejanj nelojalne konkurence, uničenje predmetov, s katerimi je bilo storjeno dejanje nelojalne konkurence, in vzpostavitev prejšnjega stanja, če je to mogoče.
- (3) Če je bilo dejanje nelojalne konkurence storjeno s sredstvi javnega obveščanja ali na podoben način (npr. z letaki, napisi na javnih krajih) ali je prizadelo veliko udeležencev, lahko prizadeti udeleženec zahteva tudi objavo sodbe v sredstvih javnega obveščanja.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

4. člen

- (1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A).
- (2) Postopki, ki so se začeli na podlagi 28. člena Zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A) pred uveljavitvijo tega zakona, se ustavijo.
- (3) Postopki, ki so se začeli na podlagi 26. in 27. člena Zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A), se dokončajo po dosedanjih predpisih.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Prvi člen ZPOmK-1 določa področje, ki se z zakonom ureja. Zaradi vključitve dejanj nelojalne konkurence v ZPOmK-1 se predlaga dopolnitev 1. člena ZPOmK-1 tako, da se v vsebino zakona vključi tudi nelojalna konkurenca.

K 2. členu

S predlaganim novim tretjim odstavkom 12. člena ZPOmK-1 se izvzame pristojnost agencije za izvajanje nadzora nad določbami, ki urejajo nelojalno konkurenco. Torej predlog zakona ne določa organa, ki bi bil pristojen za izvajanje nadzora nad določbami, ki urejajo nelojalno konkurenco. S to določbo se sledi cilju predloga zakona, da bodo podjetja spore, ki izhajajo iz dejanj nelojalne konkurence, urejala po sodni poti.

Ne spreminja pa se dosedanja pristojnost nadzora, ki jo izvaja AVK nad vsemi drugimi določbami ZPOmK-1 ter 101. in 102. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

K 3. členu:

Predlaga se nov VI.a del z naslovom »Nelojalna konkurenca«, v katerem se uredijo dejanja nelojalne konkurence podjetja do podjetij.

Z novim 63.a se v ta zakon prenaša 13. člen Zakona o varstvu konkurence. Prvi odstavek novega 63.a člena določa, da so dejanja nelojalne konkurence prepovedana. Drugi odstavek novega 63.a člena pa je pravzaprav splošna klavzula, ki abstraktno, torej le z določitvijo elementov nelojalne konkurence določa, kaj je nelojalna konkurenca. Opredelitev nelojalne konkurence ostaja enaka, in sicer je to tisto dejanje, ki ga stori podjetje (prvi element splošne klavzule) pri nastopanju na trgu (drugi element splošne klavzule) v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji (tretji element splošne klavzule) in s katerim se povzroči ali utegne povzročiti škoda drugim udeležencem na trgu (četrti element splošne klavzule). Iz te opredelitve ne izhaja, kaj obsega pojem »dobri poslovni običaji«, ampak gre za pravni standard, ki ga je treba določiti za vsako dejanje posebej. Za opredelitev, ali je neko dejanje nelojalna konkurenca, pa mora biti izpolnjen tudi pogoj, da tako dejanje povzroči ali utegne povzročiti škodo drugim udeležencem na trgu. Opredelitev nelojalne konkurence ne določa, kaj je škoda, ampak je to urejeno v Obligacijskem zakoniku (Uradni list RS, št. 97/2007 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: OZ). 132. člen OZ določa, da je škoda zmanjšanje premoženja (navadna škoda), preprečitev nastanka škode (izgubljeni dobiček), pa tudi povzročitev telesnih ali duševnih bolečin ali strahu drugemu in okrnitev ugleda pravne osebe (nepremoženjska škoda). Za dejanje nelojalne konkurence pa ni potrebno, da je škoda že nastala, ampak zadostuje, da tako ravnanje utegne povzročiti škodo.

Tretji odstavek novega 63.a člena pa primeroma našteva, katera dejanja se štejejo kot nelojalna konkurenca. Ker gre za primeroma navedena dejanja, se za dejanje nelojalne konkurence štejejo tudi vsa druga dejanja, ki izpolnjujejo (imajo) elemente nelojalne konkurence, določene v drugem odstavku tega člena. Vsekakor pa je potrebno pri vseh primerih upoštevati ali dejanje izpolnjuje elemente splošne klavzule, določene v predlogu prvega odstavka tega člena.

Prva alineja zajema predvsem navajanje podatkov o drugem podjetju, s katerimi se škodi ali utegne škoditi ugledu in poslovanju drugega podjetja. Ob elementih splošne klavzule o nelojalni konkurenci je treba razumeti, da tako navajanje ni dopustno tedaj, kadar za to ni utemeljenega razloga oziroma kadar gre podjetju pri takem ravnanju za poslabšanje konkurentovega ugleda in poslovanja.

Druga alineja zajema dejanja neresničnega označevanja blaga ali storitev, ki ustvarjajo ali utegnejo ustvariti zmedo na trgu glede izvora, načina proizvodnje, količine, kakovosti ali drugih lastnosti, ne glede na to ali uživajo varstvo po drugih predpisih (npr. po Zakonu o industrijski lastnini).

Tretja alineja zajema dejanja, ki so usmerjena v prekinitev poslovnega razmerja med drugimi podjetji ali preprečevanju ali oteževanju takih razmerij.

Četrta alineja zajema dejanja, ki so usmerjena v prekinitev ali oteževanje poslovnega razmerja in jih stori ena izmed strank tega poslovnega razmerja.

Peta alineja opredeljuje dejanja neupravičene uporabe kakršne koli oznake drugega podjetja, če se s tem ustvari ali utegne ustvariti zmeda na trgu. S tem se dodatno varujejo razlikovalne oznake, ki jih primarno varujejo že drugi zakoni (npr. Zakon o gospodarskih družbah varuje firmo, Zakon o industrijski lastnini varuje znamke, patent).

Šesta alineja zajema dejanja, ki se nanašajo na dajanje ali obljubljanje daril ali kakršne koli koristi (npr. premoženjske) drugemu podjetju, njegovemu delavcu ali osebi, ki dela za drugo podjetje, da bi se darovalcu omogočila ugodnost v škodo kakšnega podjetja. Z drugimi besedami, darovalec s podkupovanjem doseže ugodnost v svojo korist in v škodo drugega podjetja.

Sedma alineja se nanaša na nepooblaščen uporabo storitev trgovskega potnika, trgovskega predstavnika ali zastopnika drugega podjetja.

Osma alineja se nanaša na dejanja protipravnega pridobivanja poslovne tajnosti drugega podjetja ali neupravičeno izkoriščane zaupne poslovne tajnosti drugega podjetja.

V primerjavi z obstoječim Zakonom o varstvu konkurence se s tem predlogom zakona predlagata ukinitve upravnega in prekrškovnega varstva. Podjetja, ki jim bo zaradi dejanj nelojalne konkurence povzročena škoda, bodo lahko še vedno zahtevala odškodnino po pravilih obligacijskega prava.

Z novim 63.b členom se v ZPOmK-1 prenašata 26. in 27. člen ZVK. S prvim odstavkom se v ZPOmK-1 prenaša 27. člena ZVK, ki določa, da kdor je utrpel škodo zaradi dejanj nelojalne konkurence, sme zahtevati odškodnino po pravilih obligacijskega prava. 131. člen OZ pa določa, da kdor povzroči drugemu škodo, jo mora povrniti, če ne dokaže, da je nastala brez njegove krivde. Skladno s to določbo OZ bo moral oškodovanec dokazati obstoj protipravnosti, vzročne zveze in škode, medtem ko bo moral kršitelj dokazati, da ni kriv.

V drugi in tretji odstavki 63.b člena se prenaša 26. člen ZVK, in sicer se z drugim odstavkom določi, da lahko prizadeto podjetje s tožbo v pravnem postopku zahteva prepoved nadaljnjih dejanj nelojalne konkurence, uničenje predmetov, s katerimi je bilo storjeno dejanje nelojalne konkurence, in vzpostavitev prejšnjega stanja, če je to mogoče.

Tretji odstavek 63.b člena daje pravico prizadetemu udeležencu, da zahteva objavo sodbe v sredstvih javnega obveščanja, če je bilo dejanje nelojalne konkurence storjeno s sredstvi javnega obveščanja ali z letaki, napisi na javnih krajih ipd. ali če je prizadelo veliko udeležencev. Prizadeti udeleženec je lahko podjetje, ali npr. gospodarska zbornica, torej vsak, katerega tržni interes je prizadet.

K 4. členu:

S predlogom prvega odstavka tega člena se predlaga, da z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A). Razveljavitev se predlaga, ker se s predlogom tega zakona področje nelojalne konkurence prenaša v ta zakon, določbe o dampinškem in subvencioniranem uvozu pa so nepotrebne, ker je z vstopom RS v Evropsko unijo pristojnost glede trgovinske politike prenesena na raven Evropske Unije.

Z drugim odstavkom se predlaga, da se postopki, ki so se začeli na podlagi drugega odstavka 28. člena Zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A) pred uveljavitvijo tega zakona, ustavijo. Torej se vsi postopki, ki jih je TIRS začel na podlagi 28. člena ZVK pred uveljavitvijo tega zakona, ustavijo z dnem uveljavitve tega zakona.

S tretjim odstavkom se predlaga, da se postopki, ki so se začeli na podlagi 26. in 27. člena Zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93, 56/99 – ZPOmK in 110/02 – ZVPot-A), nadaljujejo in dokončajo po dosedanjih predpisih.

K 5. členu:

Predlog tega člena določa splošni rok za uveljavitev zakona, in sicer 15 dni od objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja omejevalna ravnanja, koncentracije podjetij, oblastna omejevanja konkurence in ukrepe za preprečitev omejevalnih ravnanj in koncentracij, ki bistveno omejujejo učinkovito konkurenco, kadar povzročijo ali lahko povzročijo učinke na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Ta zakon določa organ, pristojen za varstvo konkurence, njegove pristojnosti in postopke pred njim.

12. člen (naloge in pristojnosti agencije)

(1) Agencija je pristojna za nadzor nad izvajanjem tega zakona ter 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Agencija spremlja in analizira razmere na trgu, če so pomembne za razvijanje učinkovite konkurence, vodi postopke in izdaja odločbe v skladu z zakonom ter daje državnemu zboru in vladi mnenja o splošnih vprašanjih iz svoje pristojnosti.

(2) Agencija odloča kot prekrškovni organ o prekrških zaradi kršitve določb tega zakona in določb 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, če ta zakon ne določa drugače. Postopek o prekršku vodi pooblaščen uradna oseba agencije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške. Agencija podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo agencije za vodenje postopka o prekršku.

(3) Agencija lahko vloži pred pristojnim sodiščem tožbo za ugotovitev ničnosti v primerih iz prvega odstavka 6. člena in tretjega odstavka 44. člena tega zakona.

V. PRILOGE

/